

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vereenvoudigen. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Waarom dient dan de Wet? (Galaten 3:19-29)

In hoofdstuk 3 van de brief van Paulus aan de Galaten vinden we een belangrijk gedeelte, de verzen 19-29. In dit gedeelte van zijn brief beantwoordt Paulus een vraag over het doel van de Wet van God, de Torah. Welke rol speelt de Wet in het verlossingsplan van God dat wordt geopenbaard in de Messias?

Het gedeelte begint met de vraag: "Waarom dient de Wet?" Of met andere woorden: "Wat was het doel van de Wet?" In de rest van dit gedeelte beantwoordt Paulus deze vraag. Laten we eens gaan kijken naar het eerste vers van onze studie:

Galaten 3:19

Waarom dient dan de wet? Die is erbij gekomen met het oog op de overtredingen, **tot de komst van het nageslacht** op wie de belofte betrekking heeft. Ze is uitgevaardigd door engelen door tussenkomst van een middelaar.

Dit vers wordt meestal uitgelegd als dat er staat dat de Wet tijdelijk was. Nu de Messias is gekomen, is de Wet niet langer meer bindend voor christenen. Deze visie wordt verder onderbouwd op basis van de verzen 23-25.

Galaten 3:23-25

Voordat het geloof echter kwam, werden wij door de wet bewaakt, als gevangenen opgesloten, **totdat het geloof geopenbaard zou worden**. Zo is dan de wet onze leermeester geweest **tot Christus**, opdat wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden. Maar nu het geloof gekomen is, **zijn wij niet meer onder de leermeester**

Hier zegt Paulus eigenlijk hetzelfde als wat hij in vers 19 heeft gezegd. In plaats van te zeggen "tot de komst van het nageslacht", zegt hij, "totdat het geloof geopenbaard zou worden." Nogmaals, de gangbare interpretatie is dat de Wet geldig was totdat Christus was gekomen. Nu dat Christus is gekomen, is de Wet niet langer belangrijk.

Maar sinds kort hebben wetenschappers deze gangbare interpretatie echter aangevochten. Eén van de grootste redenen hiervoor is dat deze populaire interpretatie niet lijkt te passen in het totale onderwijs van Paulus over de Wet. Zoals Dr. Craig Keener schrijft:

De volledige theologie van Paulus over de Wet kan niet goed worden geëxtrapoleerd uit een enkel (polemisch) vers.

-Craig Keener, Galatians (Cambridge University Press, 2018), blz. 148

Om het onderwijs van Paulus in deze tekst goed te begrijpen, moeten we deze tekst bekijken in het licht van al het andere wat hij zegt over de Wet, en ook in de bredere context van de Galatenbrief. Laten we daarom eerst het andere onderwijs van Paulus over de Wet van God bekijken:

- De Wet is “heilig, rechtvaardig en goed” (Romeinen 7:12)
- De Wet is “geestelijk” (Romeinen 7:14)
- Zonde wordt gedefinieerd als het overtreden van de geboden van de Wet (Romeinen 7:7); gelovigen moeten niet langer doorgaan met zondigen (Romeinen 6:1-2)
- God heeft de Wet nooit bedoeld als middel voor rechtvaardiging/redding (Galaten 2:21; 3:21)
- De Heilige Geest schrijft de Wet op het hart van de gelovigen, wat hen is staat stelt om die te houden (Romeinen 8:2-4)
- Geloof in de Messias maakt de Wet niet ongeldig, maar bevestigt de Wet (Romeinen 3:31)
- Paulus doet een beroep op het gezag van de Wet ter ondersteuning van morele verplichtingen (1 Korinthe 9:8-9)
- Paulus berispt mensen op basis van de Wet (1 Korinthe 5)
- Paulus is het met de Messias eens dat je naleving van de Wet moet worden gevoed door liefde. (Galaten 5:14; Romeinen 13:8-10)

Zoals we kunnen zien, lijkt het volledige onderwijs van Paulus de voortdurende waarde en de autoriteit van de Wet van God te bevestigen. Dit zou ons moeten aanmoedigen om de gangbare interpretatie van deze passage in de Galaten-brief opnieuw te evalueren. Hoe kan Paulus nu zeggen dat de Wet onbelangrijk is in het licht van Christus, terwijl hij in andere brieven de voortdurende waarde en autoriteit ervan bevestigt? Als we context van de Galaten-brief gaan begrijpen, dan zal dat ons helpen om deze schijnbare tegenstrijdigheid op te lossen.

Het hoofddoel van deze brief van Paulus is om bepaalde valse leraren te bestrijden die probeerden om de gelovigen in de kerk van Galatië te beïnvloeden. Veel uitleggers hebben betoogd dat deze valse leraren wetten oplegden aan de heidense gelovigen in Galatië, en dat is waar Paulus tegenin ging.

Maar zorgvuldig lezen laat zien dat Paulus geen enkel probleem had met de Wet zelf. Paulus sprak zich uit tegen het *misbruiken* van de Wet – het verdraaien ervan.

De valse leraren onderwezen dat de heidense gelovigen zich moesten laten besnijden om gered te worden en opgenomen te worden in Gods volk. We zien dat deze valse leer ook wordt benoemd in Handelingen 15:

Handelingen 15:1

En enigen die uit Judea gekomen waren, leerden de broeders: Als u niet besneden wordt volgens het gebruik van Mozes, kunt u niet zalig worden.

Eigenlijk geloofden deze valse leraren dat heidenen alleen maar "gered" konden worden, door "Joods te worden", middels een rituele bekering. Zoals de messiaanse theoloog Tim Hegg uitlegt:

De term 'besnijdenis' wordt gebruikt als een verkorte manier om het proselitisme te beschrijven - de rabbijnse ceremonie waarbij een niet-Joods persoon de status van Jood krijgt en daarom in aanmerking komt voor een plaats in de komende wereld [m. Sanhedrin 10.1] . Als je dit begrijpt, ben je beter in staat om te begrijpen waarom Paulus zich zo krachtig tegen de besnijdenis uitspreekt (Gal 5: 2-3). Hij spreekt zich niet uit tegen dit Bijbelse gebod, zoals blijkt uit het feit dat hij Timotheüs laat besnijden (Handelingen 16:1). In Galaten gebruikt Paulus "besneden worden" in de betekenis van "een proseliet worden", dat wil zeggen, dat je het idee accepteert dat "het Joods worden" betekent dat je een plaats in de komende wereld veilig zou stellen.

-Tim Hegg, *Why We Keep Torah: Ten Persistent Questions* (Tacoma, WA: TorahResource, 2009), blz. 129

Deze tegenstrijdigheid leidde tot wat nu De Vergadering van Jeruzalem wordt genoemd, waarin de apostelen bepaalden dat heidenen en Joden op dezelfde manier "gered" worden - door genade door geloof in de Messias (Handelingen 15:7-11).

Dit was dezelfde kwestie als waar Paulus in Galaten over schrijft. Valse leraren waren de kerk van Galatië binnengedrongen en onderwezen dat je redding en het behoren tot Gods volk afhankelijk was van het feit of je al dan niet Joods was. De enige manier voor een heiden om "Joods te worden" was om zich te onderwerpen aan de rituele bekeringsmethode van de valse leraren – waar naast andere dingen, de besnijdenis een onderdeel van was.

Daarnaast, als je onderdeel wilde blijven uitmaken van de verbondsgemeenschap, moet je jezelf aan bepaalde "werken van de wet" houden, zoals die werden gedefinieerd door de valse leraren. De valse leraren onderwezen eigenlijk dat je de redding en aanvaarding van God verkrijgt, niet op basis van het geloof in de Messias, maar op basis van je 'Joodse status', die wordt bepaald door mensen en die wordt verkregen en behouden door menselijke inspanning.

Deze leerstelling is een volledige verdraaiing en het misbruiken van Gods Wet, die nooit als doel had om iemand te rechtvaardigen. Het is ook volledig in strijd met de boodschap van het Evangelie, die verklaart dat iemand wordt gered en door God wordt aanvaard op basis van genade door geloof in de Messias. Het is het werk van de Messias aan het kruis, niet ons eigen werk, dat ons redt. Dit "andere evangelie", dat werd gepredikt door de valse leraren, kan je niet redden. Dit is ook de reden waarom Paulus schrijft dat degenen die vertrouwen op de werken van de wet onder een vloek zijn.:

Galaten 3:10-11

Want allen die uit de werken van de wet zijn, zijn onder de vloek. Er staat immers geschreven: Vervloekt is ieder die niet blijft bij alles wat geschreven staat in het boek van de wet, om dat te doen. En dat **door de wet niemand gerechtvaardigd wordt voor God**, is duidelijk, want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Nogmaals, de boodschap van Paulus - de ware boodschap van het Evangelie - is de enige manier om voor God gerechtvaardigd te worden, door geloof in de Messias.

Paulus gaat verder en zegt het volgende:

Galaten 3:12 (WV)

Welnu, de wet gaat niet uit van het geloof, maar: **Hij die deze dingen doet, zal daardoor leven.**

Wanneer Paulus zegt: "de wet gaat niet uit van geloof", bedoelt hij dat het vertrouwen op je "Joodse status", die je hebt verkregen en gehandhaafd op basis van je eigen inspanningen, niet wordt gedaan uit een oprecht geloof. Dit wordt duidelijk uit de context van de tekst. Paulus zegt ergens anders dat het geloof de Wet bevestigt (Romeinen 3:31), dus kan hij hier niet zeggen dat de Wet en het geloof onverenigbaar zijn.

Het punt dat Paulus hier wil maken is dat de valse leraren het achterstevoren hadden. Iemands gehoorzaamheid aan de Wet brengt geen geloof voort, maar het is een gevolg van het geloof. Echt geloof zorgt ervoor dat je de Wet *trouw* blijft. Paulus geeft dit Bijbelse patroon aan door Leviticus 18:5 te citeren, "**Hij die deze dingen doet, zal daardoor leven**". Met andere woorden, de rol van de Torah is niet om je geloof te schenken, maar om een manier te geven om het geloof *uit te leven*.

Zoals geleerde J.K. McKee schrijft:

We moeten Galaten 3:12 lezen als een mededeling dat, hoewel de Torah niet uitgaat van geloof, het toch is bedoeld om de juiste manier van leven te tonen aan degenen die de geboden houden.

J.K. McKee, *Galaten for the Practical Messianic* (McKinney, TX: Messianic Apologetics, 2012) blz. 107-108

Steeds opnieuw blijft Paulus zijn punt aanhalen dat God ons redt en ons accepteert op basis van het geloof in de Messias, niet door onze eigen inspanningen van het houden van de Wet. Het is het volbrachte werk van Jesjoea aan het kruis, en ons geloof in *Zijn werk*, dat bepaalt of deel uitmaken van Gods volk.

Paulus gaat verder:

Galaten 3:13-14

Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt, **opdat de zegen van Abraham in Christus Jezus tot de heidenen zou komen**, en opdat wij de belofte van de Geest zouden ontvangen door het geloof.

De Wet van God beloofde een vloek op degenen die "voor de dood kiezen" door Gods geboden te verwerpen (Deuteronomium 30:19). Omdat we allemaal gezondigd hebben - we hebben allemaal Gods geboden overtreden - zijn we allemaal vervloekt. Jesjoea is voor ons tot een vloek geworden - dat wil zeggen, heeft de vloek van de wet op zich genomen – wat ervoor zorgt dat de zegen van Abraham op de heidenen, alle naties, is gekomen. Dus door ons geloof in het werk van de Messias worden we geadopteerd in de familie van Abraham:

Galaten 3:29

En als u **van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht** en overeenkomstig de belofte erfgenamen.

Nogmaals, een rituele bekering, volgens door mensen gemaakte formules, zal niemand laten toetreden tot het volk van God, Israël. De enige manier om te worden opgenomen in de familie van Abraham, is door geloof in het werk van de Messias.

Dit alles roept de vraag op: als de Wet niets doet om ons voor God te rechtvaardigen, waartoe dient dan de Wet? Welke rol speelt de Wet in Gods verlossingsplan? Dat is de vraag die Paulus in de tweede helft van dit hoofdstuk beantwoordt.

Paulus begint zijn antwoord met de opmerking dat latere verbonden de eerdere verbonden niet wijzigen of vernietigen. Daarom kan het verbond dat bij de Sinaï werd gesloten, en dat ook de Wet omvatte, het verbond dat 430 jaar daarvoor met Abraham werd gesloten niet opheffen (3:15-17). Gods belofte aan Abraham, dat uitsluitend is gebaseerd op *Gods trouw*, in overeenstemming met Zijn genade, kan niet worden veranderd in een voorwaardelijke belofte, die is gebaseerd op het houden van de Wet, toen het bij het Sinaï-verbond werd geïntroduceerd (3:18). De erfenis is gebaseerd op Gods belofte aan Abraham, niet op een menselijke inspanning.

Dus, nogmaals, de vraag is: **Waar toe dient dan de Wet?** Als de zegen is gebaseerd op Gods belofte aan Abraham, in overeenstemming met Zijn genade en niet wordt verdiend door enige menselijke inspanning, wat is dan het doel van de Wet?

Galaten 3:19

Waar toe dient dan de wet? Zij is eraan toegevoegd omwille van de overtredingen, totdat het Nageslacht zou gekomen zijn aan Wie het beloofd was; en zij is door engelen in de hand van de middelaar beschikt.

Dus, volgens Paulus, werd de Wet "toegevoegd". Toegevoegd aan wat? Het werd toegevoegd aan de belofte die aan Abraham werd gegeven. Waarom? "omwille van de overtredingen." Dit wordt meestal uitgelegd als "dat het de overtredingen gaat onthullen". Dit wordt meestal in negatieve zin opgevat - de Wet werd gegeven om de zonde te openbaren en om de mensen schuldig te verklaren. Anderen gaan zelfs zo ver dat ze suggereren dat de Wet als straf is toegevoegd - dat wil zeggen, omdat we hebben gezondigd, moeten we nu regels volgen.

Sommige geleerden hebben echter een veel positievere functie van de Wet gesuggereerd, die in dit vers wordt uitgedrukt. Hier is wat er in het Grieks staat bij de term 'omwille van de overtredingen':

τῶν παραβάσεων χάριν

Volgens de christelijke Nieuwtestamentische geleerde, James Dunn:

In het geval van Gal 3.19a draait de zaak om de betekenis van het woord χάριν [charin]. Hier moeten we in herinnering brengen dat het woord de accusatieve vorm is van χάρις [charis], 'genade, gunst', en dat het op andere plaatsen regelmatig wordt gebruikt in de betekenis van, 'ter wille van, namens of vanwege'. Dit suggereert een veel duidelijker en genadevoller doel van de Wet dan simpelweg 'het bewust maken van je overtredingen' en zeker meer dan 'het uitlokken tot overtreden'. Het suggereert eigenlijk dat het doel van de Wet meer is zoals het over het algemeen werd gezien in de geschriften van het O.T. en binnen het Judaïsme in de tijd van Paulus: **dat wil zeggen, als een manier om met overtredingen om te gaan.** Met andere woorden, waar men hier waarschijnlijk aan dacht, was de gehele offerdienst, waar centraal stond dat er een voorziening was om de zonde te bedekken en de schuld weg te nemen, een middel voor verzoening.

-James Dunn, *The New Perspective on Paul* (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 2005), blz. 270

Dus, volgens Dunn, wordt “omwille van de overtredingen” beter begrepen als “ter wille van de overtredingen”. Met andere woorden, de Wet wordt gegeven “om de methode te openbaren hoe je met overtredingen om moet gaan”.

Tim Hegg zegt ongeveer hetzelfde:

Het Griekse partikel $\chi\acute{\alpha}\rho\iota\nu$ (charin) duidt “het doel” aan waarnaar iets verwijst of mee verder gaat. De Torah werd gegeven met als doel om Gods methode te openbaren om met overtredingen om te gaan.

-Tim Hegg, *Paul's Epistle to the Galatians* (Tacoma WA: TorahResource, 2010), blz. 148

Hoe laat de Wet zien hoe God de overtredingen aan zou pakken? Zoals we eerder bij James Dunn hebben gelezen, is het hoogstwaarschijnlijk de offerdienst in de Wet waar Paulus naar verwijst. De offerdienst openbaart hoe God met de overtredingen omgaat. Dit deel van de Wet onderwijst dat met de zonde wordt afgerekend door middel van bekering en zoenoffers. De vloek voor het overtreden van Gods Wet - de dood - werd overgedragen op het onschuldige dier. Het dier stierf in de plaats van de aanbidder, zodat de aanbidder vergeving kon ontvangen. Dit grijpt terug op een paar verzen die we eerder in Galaten lezen, waar Paulus spreekt over Christus (de Messias) die ons verlost van de vloek van de wet “[door voor ons een vloek te worden](#)” (Galaten 3:13).

Als je meer informatie over dit onderwerp wilt hebben, verwijzen we je naar onze studie “[Dierenoffers in het licht van de Messias](#)”.

Deze zienswijze is logisch in het licht van het tweede deel van het vers (19b): “[tot de komst van het Nageslacht op wie de belofte betrekking heeft.](#)”

De Wet werd gegeven om te laten zien hoe God omgaat met overtredingen - dat wil zeggen, door plaatsvervangende verzoening – de onschuldigen die de prijs betalen voor de schuldigen. Dit was “[tot de komst van het Nageslacht.](#)” Zoals Hegg schrijft:

Het punt is dat bij de openbaring van de Torah, namelijk hoe God in verlossing voorziet met betrekking tot de overtredingen, Jesjoea centraal staat. Toen Jesjoea eenmaal was gekomen en Zichzelf aanbood als Gods eeuwige Offer, werd de ultieme openbaring duidelijk, waarnaar de offers hadden verwezen. Dit is wat Paulus voortdurend wil aangeven: de Torah leidt ons naar Jesjoea [...] Het gebruik van "tot", in de zin "tot de komst van het Nageslacht (Zaad)", betekent niet dat de Torah geen waarde meer heeft, na de komst van Jesjoea. Wat het wel betekent, is dat de openbaring van Gods verlossingsplan, het middel tot vergeving, zoals die werd aangegeven in de Torah, heel duidelijk begint te worden bij de openbaring van Zijn Messias. Zelfs dit betekent niet dat de onthullende waarde van de offers teniet is gedaan. Maar het betekent dat de openbaring van Gods redding haar grootste uitdrukking vindt in Jesjoea, Die de vervulling is van de openbaring van de Torah.

-Tim Hegg, *Paul's Epistle to the Galaten* (Tacoma WA: Torah Resource, 2010), blz. 148

Dus, “[Waartoe dient dan de Wet?](#)” Deze werd gegeven om Gods manier te openbaren hoe je met overtredingen moet omgaan, tot het Nageslacht (Zaad) - de Messias - zou komen. De Wet werd aan de belofte aan Abraham toegevoegd als een extra openbaring die uiteindelijk naar de Messias verwees.

Met andere woorden, de belofte en de Wet werken samen om Gods verlossingsplan te onthullen. Ze zijn niet onverenigbaar of tegenstrijdig. Zoals Paulus verder aangeeft:

Galaten 3:21

Is dan de wet in strijd met de beloften van God? **Volstrekt niet!** Want als er een wet gegeven was die in staat was levend te maken, dan zou de gerechtigheid werkelijk uit de wet zijn.

Dus nogmaals, Paulus heeft geen probleem met de Wet zelf. Zijn probleem is het misbruiken van de Wet - dat wil zeggen, het idee dat iemand gerechtvaardigd kan worden voor God door het te verdienen op basis van eigen inspanningen. Paulus vervolgt:

Galaten 3:22

Maar de Schrift heeft alles onder de zonde opgesloten, opdat de belofte aan de gelovigen gegeven zou worden door het geloof in Jezus Christus (Jesjoea de Messias).

De Bijbel laat zien dat iedereen heeft gezondigd, en de enige manier om vergeving te ontvangen is door de belofte van het geloof in de Messias - een gift van God die niet kan worden verdiend door menselijke inspanningen.

Nu komen we bij de tweede reeks van moeilijke verzen die vaak worden geïnterpreteerd alsof de Wet irrelevant is het licht van Christus. Maar doordat we de context van deze passage hebben onderzocht, kunnen we hopelijk beter begrijpen wat Paulus bedoelt te zeggen:

Galaten 3:23-25

Voordat het geloof echter kwam, werden wij door de wet bewaakt, als gevangenen opgesloten, totdat het geloof geopenbaard zou worden. Zo is dan de wet onze leermeester [pedagoog] geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden. Maar nu het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de leermeester [pedagoog].

In Gods verlossingsplan diende de Wet om zondaars op de Messias te wijzen. Paulus gebruikt deze metafoor van een leermeester, of *pedagoog*, om dit punt te illustreren. De kracht van deze metafoor wordt gemist als we de historische context niet begrijpen. Zoals Hegg uitlegt:

In de Romeinse cultuur was de *pedagoog* (letterlijk “jongensleider”) een ingehuurd bediende, die ervoor moest zorgen dat de leerling naar de leraar werd gebracht en elke dag weer terug naar huis, en om toezicht te houden op het gedrag van de leerling. De Pedagoog was geen leraar! Hij was een bediende om ervoor te zorgen dat de student naar de leraar werd gebracht.

-Tim Hegg, *Why We Keep Torah: Ten Persistent Questions* (Tacoma, WA: TorahResource, 2009), blz. 132

Paulus gebruikt deze metafoor met de bedoeling om ons te onderwijzen dat de Wet ons naar de leraar leidt - dat wil zeggen, de Messias. Dat is één van de functies van de Wet: pedagoog zijn, om ons bij de Messias te brengen. Deze metafoor is volkomen logisch in het licht van wat we hebben geleerd bij Galaten 3:19. De Wet werd toegevoegd om Gods manier te openbaren hoe we om moeten gaan met overtredingen. De Wet verwijst naar de Messias en dat we worden gerechtvaardigd door geloof.

Maar hoe denken we over vers 25: “Maar nu het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de leermeester.” Betekent dit dat de Wet nutteloos wordt als iemand door het geloof de Messias heeft ontvangen? Absoluut niet.

Houd rekening met de context. Paulus zegt dat het één van de functies van Gods Wet is, om ons leiding te geven, totdat de Wet ons leidt naar de Messias in wie wij redding vinden door geloof. Als iemand eenmaal zijn vertrouwen heeft gesteld in de Messias - als iemand naar de Leraar is gebracht - is de taak van de Wet, *als pedagoog*, beëindigd. Iemand die al tot geloof is gekomen in Christus, heeft de Wet niet langer nodig om hem te leiden naar het geloof in Christus. Maar dit betekent niet dat de Wet ophoudt te functioneren in andere rollen, zoals het definiëren van zonde en het brengen van zegen aan degenen die de Wet gehoorzamen. Paulus geeft op andere plaatsen duidelijk aan dat de Wet van God nog steeds van toepassing is op ons leven als gelovigen, om ons leven te leiden in overeenstemming met Gods wil.

Hier is hoe Paulus dit hoofdstuk afsluit:

Galaten 3:27-29

Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus (Messias Jesjoea). Want u allen die in Christus gedoopt bent, hebt zich met Christus bekleed. Daarbij is het niet van belang dat men Jood is of Griek; daarbij is het niet van belang dat men slaaf is of vrije; daarbij is het niet van belang dat men man is of vrouw; want allen bent u één in Christus Jezus (Messias Jesjoea). En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen.

We zijn gerechtvaardigd en opgenomen in Gods volk door genade door geloof in de Messias. Het is door geloof, en niet door een rituele bekering, dat we toetreden tot het nageslacht van Abraham. Het is door geloof in het werk van de Messias, en niet ons eigen werk, dat we zonen van God worden.

Paulus had geen probleem met de Wet, maar met het misbruiken van de Wet. De valse leraren in Galaten zetten spreekwoordelijk het paard achter de wagen. Ze zeiden dat iemand zijn plaats in de toekomstige wereld kon verdienen door menselijke inspanning in overeenstemming met *hun toepassing* van de Wet. Paulus onderwees echte gehoorzaamheid aan de Wet, op basis van het geloof.

In Galaten leert Paulus gewoon het Bijbelse patroon: Israël werd gered door het bloed van het paaslam. Pas nadat ze uit Egypte waren verlost, ontvingen ze de Wet zodat ze die konden volgen, niet andersom. Het is hetzelfde patroon met Jesjoea - we worden gered en verlost door genade door geloof. Nu we zijn bevrijd, wandelen we als vrije mensen in overeenstemming met Gods "heilige en rechtvaardige en goede" Wet.

Tot slot geeft de christelijke oudtestamentische geleerde Dr. Daniel Block een uitstekende samenvatting:

Het lijkt erop dat Paulus functioneerde als een soort tweede Mozes, niet alleen door een diepgaande theologische interpretatie te geven van Gods verlossende werk in Christus, maar ook door zijn lezers eraan te herinneren dat redding uitsluitend wordt ontvangen door genade. In Romeinen en Galaten richt Paulus zijn uitleg op degenen die de "wet" (een bekrompen wettische interpretatie van de Hebreeuwse *Torah*) omvormden tot *een middel* van verlossing, in plaats van het te behandelen als *een reactie* op de verlossing, zoals Mozes het aangaf. Hoewel de reacties van Paulus op deze ketterij, oppervlakkig gezien, vaak in tegenspraak lijken te zijn met Mozes, moeten deze uitspraken in context worden begrepen, en als retorische reacties op zijn tegenstanders. In zijn eigen benadering van de "Wet", liep hij volledig in de pas met Mozes.

Gehoorzaamheid aan de Wet was geen middel om verlossing te verkrijgen, maar een gewillige en dankbare reactie op de reeds ontvangen verlossing.

-Daniel Block, *The Gospel According to Moses: Theological and Ethical Reflections on the Book of Deuteronomy* (Eugene, OR: Cascade Books, 2012), blz. 3

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)